

Bryssel den 20 november 2018
(OR. en)

14481/18

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0391(NLE)**

**ENV 783
MI 857
WTO 301
CHIMIE 75**

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	19 november 2018
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2018) 753 final
Ärende:	Förslag till RÅDETS BESLUT om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i partskonferensen för Rotterdamkonventionen vad gäller efterlevnadsförfaranden

För delegationerna bifogas dokument – COM(2018) 753 final.

Bilaga: COM(2018) 753 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 19.11.2018
COM(2018) 753 final

2018/0391 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

**om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i partskonferensen för
Rotterdamkonventionen vad gäller efterlevnadsförfaranden**

MOTIVERING

1. FRÅGA SOM BEHANDLAS I FÖRSLAGET

Detta förslag avser beslutet om fastställande av den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i partskonferensen för Rotterdamkonventionen i samband med det planerade förslaget till en procedurbilaga om förfaranden och institutionella mekanismer för fastställande av brott mot konventionens bestämmelser.

2. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

2.1. Rotterdamkonventionen

Rotterdamkonventionen om förfarandet med förhandsgodkännande sedan information lämnats för vissa farliga kemikalier och bekämpningsmedel i internationell handel (nedan kallad *konventionen*) är att främja delat ansvar och gemensamma ansträngningar mellan parter i den internationella handeln med vissa farliga kemikalier i syfte att skydda människors hälsa och miljön och för att bidra till en miljövänlig användning av sådana kemikalier. Konventionen skapar rättsligt bindande skyldigheter vad gäller genomförandet av förfarandet med förhandsgodkännande sedan information lämnats (PIC-förfarandet) och skyddar länder, särskilt utvecklingsländer, från oönskad export av kemikalier från producentländer genom att ålägga exporterande parter skyldigheter i samband med export.

Avtalet trädde i kraft den 24 februari 2004.

Europeiska unionen är part i avtalet¹.

2.2. Partskonferensen för Rotterdamkonventionen

Partskonferensen, som inrättas genom artikel 18 i konventionen, är Rotterdamkonventionens styrande organ. Organet sammanträder normalt vartannat år för att övervaka genomförandet av konventionen. Det granskar också kemikalier som undersökningskommittén för kemikalier lagt fram för ett utlåtande från organet.

I enlighet med artiklarna 44 och 45 i arbetsordningen för partskonferensen för Rotterdamkonventionen har varje part en röst. Regionala organisationer för ekonomisk integration, som t.ex. EU, utövar dock sin rösträtt med det antal röster som motsvarar det antal medlemsstater i organisationen som är parter i avtalet.

2.3. Akt som planeras av partskonferensen

Vid sitt nionde ordinarie möte, som äger rum den 29 april–10 maj 2019, kommer partskonferensen att ta ställning till antagandet av en ytterligare bilaga om förfaranden och institutionella mekanismer för fastställande av brott mot konventionens bestämmelser (nedan kallad *den planerade akten*). Den föreslagna nya bilagan omfattar i tillämpliga delar samma

---

¹ 2006/730/EG: Rådets beslut av den 25 september 2006 om ingående, på Europeiska gemenskapens vägnar, av Rotterdamkonventionen om förfarandet med förhandsgodkännande sedan information lämnats för vissa farliga kemikalier och bekämpningsmedel i internationell handel, (EUT L 299, 13.12.2006, s. 23) (ES, CS, DA, DE, ET, EL, EN, FR, IT, LV, LT, HU, NL, PL, PT, SK, SL, FI, SV, EUT L 335M, 13.12.2008, s. 514 (MT)).

text som tidigare diskuterats vid den sjunde och åttonde partskonferensen, vilken fick stöd av en överväldigande majoritet parter.

Denna bilaga skulle omfattas av tillämpningsområdet för artikel 22.2 i konventionen där det föreskrivs ett förfarande för antagande av bilagor som rör ”procedurfrågor och vetenskapliga, tekniska och administrativa frågor”. Den planerade akten underförstår tillämpning av ett befintligt avtal, som inte ändrar vare sig tillämpningsområdet för eller innehållet i konventionen.

Syftet med den planerade akten är att göra genomförandet av Rotterdamskonventionen mer effektivt genom att införa en mekanism för fastställande av brott mot konventionens bestämmelser, enligt kraven i artikel 17 i konventionen. I artikel 17 föreskrivs följande: ”Parts-konferensen skall så snart som möjligt utarbeta och godkänna förfaranden och institutionella mekanismer för att fastställa brott mot konventionens bestämmelser och för åtgärder mot parter som bryter mot bestämmelserna”.

Att kunna fastställa brott mot konventionens bestämmelser är avgörande för att öka insynen och parternas beredskap att uppfylla sina internationella skyldigheter. Det åtföljande förslaget ger ett alternativt medel att stödja parter som önskar införa efterlevnadsförfaranden, och den text som används utarbetades redan vid partskonventionens tidigare möten. Avsikten är att utnyttja de fördelar som det innebär att ha en underlättande efterlevnadsmekanism som kommer att hjälpa till att identifiera problem och lösningar relaterade till efterlevnad och ytterst leda till större effektivitet för konventionen.

Även om det anges tydligt i konventionen att förfaranden och mekanismer för att fastställa brott mot konventionens bestämmelser ska utarbetas och fastställas ”så snart som möjligt”, har parterna 14 år efter konventionens ikraftträdande och trots förhandlingar under alla åtta partsmöten som hållits sedan ikraftträdandet fortfarande inte antagit sådana förfaranden och mekanismer.

Den föreslagna ytterligare bilagan till konventionen kommer, i enlighet med artikel 22.1 i avtalet, att ”utgöra en integrerad del av konventionen, och en hänvisning till konventionen är, om inte annat uttryckligen föreskrivs, samtidigt en hänvisning till bilagorna”. Antagandet av bilagan kräver inte ratificering från parternas sida för att träda i kraft. Vidare kommer en part som motsätter sig förslaget att kunna avsäga sig tillämpning av den nya bilagan i enlighet med artikel 22.3 b, vilket ger en utväg för stater som röstar emot förslaget. Därmed kommer den planerade akten att bli bindande för alla parter som inte har avsagt sig tillämpning av den.

3. DEN STÅNDPUNKT SOM SKA INTAS PÅ UNIONENS VÄGNAR

Som ledande på det miljöpolitiska området är det av avgörande betydelse för EU att bekräfta sitt globala åtagande att främja ett bättre genomförande av multilaterala avtal och standarder på miljöområdet. Medlemsstaternas delegationer har redan, i arbetsgruppen för internationella miljöfrågor (kemi) den 7 juni 2018, uttryckligen gett sitt stöd, på EU:s vägnar, till initiativet till ett förslag om att inrätta en efterlevnadsmekanism i en ytterligare bilaga till konventionen.

Detta initiativ kommer dessutom att vara i linje med kommissionens prioritet att bli en starkare global aktör, målen för hållbar utveckling, särskilt målen om god hälsa (nr 3) och ansvarsfull konsumtion och produktion (nr 12), och med det sjunde miljöhandlingsprogrammet.

Unionen bör därför stödja den föreslagna bilagan och verka som medförslagsställare i förhandsarbetet inför den nionde partskonferensen.

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i partskonferensen måste fastställas, eftersom den ytterligare bilagan kommer att vara bindande för unionen. Denna ståndpunkt bör fastställas så tidigt som möjligt i syfte att säkerställa att unionen kan verka som medförslagsställare till den ytterligare bilagan.

4. RÄTTSLIG GRUND

4.1. Förfarandemässig rättslig grund

4.1.1. Principer

I artikel 218.9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*) föreskrivs förfarandena när beslut ska antas ”om fastställande av vilka ståndpunkter som på unionens vägnar ska intas i ett organ som inrättas genom ett avtal, om detta organ ska anta akter med rättslig verkan, med undantag av sådana akter som kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram”.

Begreppet *akter med rättslig verkan* omfattar akter som har rättslig verkan med stöd av de regler i internationell rätt som tillämpas på organet i fråga. Det omfattar även instrument som inte har bindande verkan enligt internationell rätt, men som är ”ägnade att på ett avgörande sätt påverka innehållet i de bestämmelser som antas av unionslagstiftaren”².

4.1.2. Tillämpning i det aktuella fallet

Partskonferensen är ett organ som inrättats genom ett avtal, nämligen Rotterdamkonventionen om förfarandet med förhandsgodkännande sedan information lämnats för vissa farliga kemikalier och bekämpningsmedel i internationell handel.

Den akt som ska antas av partskonferensen utgör en akt med rättslig verkan. Den planerade akten kommer att vara bindande enligt internationell rätt i enlighet med artikel 22.1 i Rotterdamkonventionen.

Den planerade akten varken kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram. Den kommer inte heller att på ett avgörande sätt påverka innehållet i EU-lagstiftningen.

Den förfarandemässiga rättsliga grunden för det föreslagna beslutet är därför artikel 218.9 i EUF-fördraget.

---

² Domstolens dom av den 7 oktober 2014, Tyskland/rådet, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punkterna 61–64.

4.2. Materiell rättslig grund

4.2.1. Principer

Den materiella rättsliga grunden för ett beslut enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget är främst beroende av syftet med och innehållet i den planerade akt avseende vilken en ståndpunkt intas på unionens vägnar. Om den planerade akten har två syften eller två beståndsdelar av vilka det ena syftet eller den ena beståndsdelen kan identifieras som det eller den huvudsakliga, medan det eller den andra endast är av underordnad betydelse, måste det beslut som antas enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget ha en enda materiell rättslig grund, nämligen den som krävs med hänsyn till det huvudsakliga eller avgörande syftet eller den huvudsakliga eller avgörande beståndsdelen.

4.2.2. Tillämpning i det aktuella fallet

Det huvudsakliga syftet med och innehållet i den planerade akten rör miljön. De åtgärder som överenskommits enligt Rotterdambkonventionen är dock, samtidigt som de avser att uppnå ett miljömål, även i hög grad handelsrelaterade till sin natur.

4.3. Slutsats

Den rättsliga grunden för förslaget till beslut bör vara artiklarna 207.3 och 192.1 jämförda med artikel 218.9 i EUF-fördraget.

5. OFFENTLIGGÖRANDE AV DEN PLANERADE AKTEN

Eftersom partskonventionens akt kommer att genomföra Rotterdambkonventionen genom en ny procedurbilaga är det lämpligt att den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* efter antagandet.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i partskonferensen för Rotterdamkonventionen vad gäller efterlevnadsförfaranden

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 192.1 och 207.3 jämförda med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Rotterdamkonventionen om förfarandet med förhandsgodkännande sedan information lämnats för vissa farliga kemikalier och bekämpningsmedel i internationell handel (nedan kallad *konventionen*) ingicks på unionens vägnar genom rådets beslut 2006/730/EG³ och trädde i kraft den 24 februari 2004.
- (2) Enligt artikel 22 i konventionen får partskonferensen anta ytterligare bilagor till konventionen som rör ”procedurfrågor och vetenskapliga, tekniska och administrativa frågor”.
- (3) Vid sitt nionde ordinarie möte, som äger rum den 29 april–10 maj 2019, kommer partskonferensen att ta ställning till antagandet av en ytterligare procedurbilaga som inför en mekanism för att fastställa brott mot konventionen såsom krävs enligt artikel 17 i konventionen.
- (4) Det är lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i partskonferensen, eftersom den ytterligare bilagan kommer att vara bindande för unionen.
- (5) Unionen bekräftar att det är av avgörande betydelse att främja och göra internationella åtaganden med avseende på ett bättre genomförande av multilaterala miljöavtal och miljöstandarder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i partskonferensen för Rotterdamkonventionen ska vara att stödja det utkast till rättsakt (nedan kallad *den planerade rättsakten*) som är fogat till detta beslut, och/eller eventuella förbättringar, som resulterar i antagandet av förfaranden och institutionella mekanismer för fastställande av brott mot konventionens bestämmelser, i enlighet med kraven i artikel 17 i konventionen.

---

³ EUT L 299, 28.10.2006, s. 23.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till kommissionen.

Artikel 3

Den planerade rättsakten ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* efter det att den antagits av partskonferensen för Rotterdamkonventionen.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande